

ОСОБЛИВОСТІ АТЕСТАЦІЇ РОБОЧОГО МІСЦЯ СУДДІ

Стаття присвячена дослідженню питання атестації робочого місця судді. Зазначено, що процес побудови в Україні демократичної, соціальної, правової держави потребує встановлення та реалізації головних завдань щодо забезпечення прав і свобод людини, які безпосередньо пов'язані з необхідністю вдосконалення механізму правового регулювання в певних сферах суспільного життя, в тому числі в сфері соціального захисту прав судді. Одночасно з делегуванням обов'язків кожен суддя отримує відповідні права та повноваження, необхідні для якісного та ініціативного виконання покладених на нього обов'язків. Держава, покладаючи на суддю обов'язок з здійснення правосуддя, має перед суддею зустрічний обов'язок забезпечення йому належних умов праці для належного функціонування всієї судової системи.

Ключові слова: атестація робочого місця судді, права і свободи людини і громадянина, реформування судової системи.

Постановка проблеми. Відповідно до Конституції України [1] кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку вільно обирає або на яку вільно погоджується. Держава створює умови для повного здійснення громадянами права на працю, гарантує рівні можливості у виборі професії та роду трудової діяльності, реалізовує програми професійно-технічного навчання, підготовки і перепідготовки кадрів відповідно до суспільних потреб.

Кожен має право на належні, безпечні і здорові умови праці, на заробітну плату, не нижчу від визначеної законом. Згідно зі ст. 2 Кодексу законів про працю України [2] працівники мають право, зокрема, на здорові і безпечні умови праці.

Під час прийняття на роботу працівника або в разі переведення його в установленому порядку на іншу роботу, керівництво суду зобов'язане, зокрема, визначити працівникові робоче місце, забезпечити його необхідними для роботи засобами. У представників кожної спеціальності є свої особливості здійснення функцій, покладених на них роботодавцем. Існують свої особливості й у здійсненні правосуддя представниками судової влади. Враховуючи особливу важливість для українського суспільства реформування саме судової влади в Україні, слід вивчити питання атестації робочого місця судді.

Мета статті полягає у теоретико-правовому дослідженні проведення атестації робочого місця судді.

Аналіз останніх досліджень. Окремі аспекти питання атестації робочих місць досліджували у своїх працях багато вчених-правників: О. С. Бурлака, Н. П. Попова, С. М. Прилипко, М. В. Ранцев, М. М. Юрина, Г. І. Чанишева, О. М. Ярошенко та інші.

Виклад основного матеріалу. Суддею є громадянин України, який відповідно до Конституції України [1] та Закону України «Про судоустрій і статус суддів» [3] призначений чи обраний, займає штатну суддівську посаду в одному з судів України і здійснює правосуддя на професійній основі. Судді в Україні мають єдиний статус незалежно від місця суду в системі судів загальної юрисдикції чи адміністративної посади, яку суддя обіймає в суді.

Як зазначено в Концепції реформування судової системи України, затвердженій рішенням Правничої Асамблеї Асоціації правників України [4], у процесі розбудови правової держави одним з її найбільш важливих критеріїв є створення прозорої та ефективної судової влади. Наразі назріла необхідність докорінних змін судової системи та реформування окремих її інститутів.

Одним з основних завдань на сучасному історичному етапі розвитку України є побудова незалежного та справедливого правосуддя, без чого неможливим є утвердження правової та демократичної держави, проведення будь-яких економічних та соціальних реформ. Судово-правова реформа в Україні повинна мати комплексний характер і передбачати внесення змін до Конституції України, законодавства з питань судоустрою та статусу суддів, реформування суміжних інститутів (прокуратури, адвокатури, правоохоронних органів), вдосконалення процесуального законодавства та законодавства, що регулює порядок виконання судових рішень.

Основою для проведення судово-правової реформи в Україні мають стати загальновизнані міжнародні стандарти незалежності суддів, кращі практики демократичних держав, аналіз вітчизняного досвіду становлення та розвитку правосуддя, а також вже

напрацьовані пропозиції щодо вдосконалення судової влади в Україні, які пройшли експертизу Венеціанської комісії.

Важливу роль у процесі реформування судової системи має відігравати створення належних умов для здійснення правосуддя суддею, яке можливе завдяки атестації робочого місця судді. Так, згідно зі ст. 133 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» [3], суддя забезпечується окремим кабінетом, робочим місцем та необхідними для роботи засобами.

Атестація робочих місць за умовами праці є обов'язком роботодавця, що проводиться у всіх організаціях незалежно від форми власності з метою достовірного визначення умов праці на робочих місцях. Дуже важливо не тільки правильно вимірювати рівні факторів виробничого середовища, а й правильно визначити класи умов праці залежно від показників значень виробничих факторів [5, с. 6].

Атестація робочих місць за умовами праці є одним з організаційних методів забезпечення безпеки праці, контролю та експертизи умов праці, основою сертифікації підприємств на відповідність вимогам охорони праці. Це система аналізу та оцінки робочих місць для проведення оздоровчих заходів, ознайомлення працюючих з умовами праці, сертифікації виробничих об'єктів, підтвердження або скасування права надання компенсацій і пільг працівників, зайнятих на важких роботах і на роботах із шкідливими і небезпечними умовами праці [6, с. 3]. Актуальність і необхідність проведення робіт з атестації робочих місць та сертифікації робіт з охорони праці пов'язана також із євроінтеграційними процесами в Україні, що викликає необхідність приведення вітчизняного законодавства до міжнародних стандартів.

Одночасно з делегуванням обов'язків кожен суддя отримує відповідні права або повноваження, необхідні для якісного та ініціативного виконання покладених на нього обов'язків. Тобто держава, покладаючи на суддю обов'язок з виконання функцій держави має перед ним зустрічний обов'язок забезпечення йому належних умов праці для належного функціонування всієї судової системи. Від якості атестації робочого місця судді залежить ефективність виконання завдань, що стоять перед ним з метою підтримання нормального життя людей та існування судових інститутів.

Поняття атестації робочого місця судді слід відрізняти від поняття атестації як порядку визначення кваліфікації та рівня його знань, як процедури оцінювання результативності судді за певний період часу, через заходи, які проводяться для визначення рівня підготовки і відповідності займаній посаді,

а також для вирішення питання про присвоєння судді відповідної категорії [7, с. 313].

Так, для забезпечення формування корпусу професійних суддів і визначення рівня їхньої фахової підготовленості, а також для розгляду питань про дисциплінарну відповідальність суддів та щодо надання висновків про звільнення судді з посади в системі судоустрою України діє Вища кваліфікаційна комісія суддів України. Відповідно до ст. 91 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» [3] Вища кваліфікаційна комісія суддів має перевіряти відповідність кандидатів у судді вимогам, встановленим законом, проводити їхнє кваліфікаційне атестування й давати висновок про підготовленість до судової роботи кожного кандидата, якого пропонують на посаду судді, а також давати висновки про звільнення з посади судді.

За результатами розгляду кваліфікаційна комісія суддів приймає рішення (висновок), який викладає в письмовій формі. В рішенні (висновку) зазначають дату й місце прийняття рішення, склад комісії, питання, які розглядали, мотиви прийнятого рішення. Рішення (висновок) підписують головуючий і члени комісії, які брали участь у засіданні. Особа, стосовно якої прийнято рішення кваліфікаційної комісії суддів, або особа, за поданням якої вирішувалися питання, в разі незгоди з цим рішенням має право оскаржити його.

Законом України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» [8] визначено правові та організаційні засади проведення спеціальної перевірки суддів судів загальної юрисдикції як тимчасового посиленого заходу з використанням існуючих процедур розгляду питань про притягнення суддів судів загальної юрисдикції до дисциплінарної відповідальності і звільнення з посади у зв'язку з порушенням присяги з метою підвищення авторитету судової влади України та довіри громадян до судової гілки влади, відновлення законності і справедливості.

Незалежність судової влади в демократичному суспільстві є однією з основоположних гарантій дії принципу верховенства права, справедливого і неупередженого захисту конституційних прав і свобод громадян, забезпечення правопорядку та поваги до закону. Зазначене впливає з низки міжнародних стандартів у сфері правосуддя. Так, відповідно до Основних принципів щодо незалежності правосуддя, схвалених резолюціями Генеральної асамблеї ООН [9], незалежність судових органів гарантується державою та закріплюється в Конституції або законах країни. Усі державні та інші установи зобов'язані поважати незалежність судових органів і дотримуватися її.

У свою чергу, у Рекомендації СМ/Рес (2010)12 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо суддів [10] вказується, що саме незалежність судової влади забезпечує кожній особі право на справедливий суд і тому є не привілеєм суддів, а гарантією поваги до прав людини та основоположних свобод, що дає змогу кожній особі відчувати довіру до судової системи. Крім того, Україна як член Ради Європи взяла на себе зобов'язання створити належні умови для функціонування судової влади з гарантуванням незалежності, неупередженості та самостійності судів і суддів. Так, п. 11 Висновку Парламентської асамблеї Ради Європи щодо вступу України до Ради Європи передбачено, що незалежність судової влади відповідно до принципів Ради Європи буде забезпечено, зокрема, стосовно призначення та перебування на посаді суддів. Виходячи з наведеного та з метою забезпечення дотримання Україною взятих на себе зобов'язань, дії принципу верховенства права, а також відновлення довіри суспільства до судової влади, впровадження порядку проведення атестації та люстраційної перевірки суддів судів загальної юрисдикції має відбуватися з урахуванням зазначених вище міжнародних стандартів.

Статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» [8] запроваджено Спеціальну комісію з перевірки суддів судів загальної юрисдикції, завданням якої є проведення люстраційної перевірки суддів.

Так, відповідно до положень вказаної статті Спеціальна комісія складається із 17 членів, по чотири з яких обираються Вищою радою юстиції та Вищою кваліфікаційною комісією суддів України, три члени – Кабінетом Міністрів України, шість членів – Верховною Радою України, двоє з яких мають бути суддями. Щодо цього слід зазначити, що питання кар'єри суддів та притягнення їх до дисциплінарної відповідальності неодноразово були предметом розгляду міжнародних інституцій, за результатами чого прийнято низку документів.

У Висновку Консультативної ради європейських суддів щодо принципів та правил, які регулюють професійну поведінку суддів, зазначається, що професійні стандарти діяльності суддів є найкращими прикладами поведінки, до яких усі судді мають прагнути. Порівняння недотримання цих стандартів до неналежної поведінки, яка тягне за собою дисциплінарне провадження, перешкоджатиме майбутньому розвитку таких стандартів та може призвести до неправильного їх розуміння. Тому для відкриття дисциплінарного провадження порушення має бути серйозним і кричущим; основою для розслідування не може бути просте недотримання професійних стан-

дартів. У Висновку Консультативної ради європейських суддів зазначається про право судді на справедливий розгляд своєї справи – усі дисциплінарні справи повинні вирішуватися відповідно до визначених стандартів судового процесу.

У п. 17 Основних принципів щодо незалежності правосуддя, схвалених резолюціями Генеральної Асамблеї ООН [9] також зазначено, що звинувачення або скарга, яка надійшла на суддю в ході виконання ним професійних обов'язків, повинна бути невідкладно й безсторонньо розглянута згідно з відповідною процедурою. Суддя має право на відповідь і справедливий розгляд. З метою забезпечення принципу незалежності суддів, а також унеможливлення необґрунтованого притягнення їх до відповідальності, Спеціальна комісія має відповідати вимогам щодо створення судової ради в сенсі Висновку Консультативної ради європейських суддів стосовно судової ради на службі суспільства.

Відповідно до положень Висновку Консультативної ради європейських суддів стосовно судової ради на службі суспільства члени такої ради повинні обиратися з огляду на їхні компетенцію, досвід, розуміння суддівської діяльності, здатність вести дискусію та культуру незалежності. Члени комісії, які не є суддями, можуть обиратися з кола визначних юристів, професорів університетів з певною тривалістю професійного стажу, видатних громадян. Кандидати в члени судової ради не повинні бути на сьогодні політиками, членами парламенту, працівниками виконавчої влади. Щоб гарантувати незалежність такого органу, повинні існувати правила, які забезпечують обрання членів-суддів судовою владою. У зв'язку з цим у Висновку рекомендується, щоб судді-члени обирались іншими суддями відповідно до методів, що гарантують широке представництво судової системи на всіх рівнях.

Аналогічні рекомендації містяться у Спільному висновку Венеціанської комісії та Дирекції зі співпраці Генеральної дирекції з прав людини та правових питань Ради Європи щодо Закону України «Про судоустрій і статус суддів» [11]. Аналіз цього Висновку вказує на необхідність забезпечення того, щоб більшість у складі органу, до відання якого належать питання відповідальності судді, становили судді, обрані самими ж суддями.

Законом України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» [8] передбачено проведення атестації суддів Вищою кваліфікаційною комісією суддів України. Водночас у Законі України «Про судоустрій і статус суддів», який визначає повноваження Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, відсутнє визначення поняття «атестація суддів»,

а тому цей процес потребує детальної регламентації з визначенням поняття атестації, строків її проведення тощо.

Таким чином, по-перше, поняття атестації робочого місця судді слід відмежовувати від суміжного поняття атестації суддів; по-друге, поняття атестації суддів, враховуючи її важливість для суспільства загалом та реформування судової системи зокрема, потребує законодавчої урегульованості.

Розглядаючи питання робочого місця судді, слід враховувати велику кількість факторів. Так, робоче місце судді – це не лише його персональний кабінет, де за допомогою комп'ютерної техніки друкується текст рішення суду. Головна частина судочинства провадиться під час судового засідання, місця для проведення яких повинні передбачати особливості конкретної справи. Звертається увага, що під час здійснення кримінального судочинства по справі може бути декілька обвинувачених, що викликає необхідність створення умов для їх розміщення у залі суду та забезпечення гарантування, по-перше, безпеки під час розгляду справи, по-друге, дотримання прав та свобод людини і громадянина при утриманні обвинувачених у залі.

Як зазначає голова Апеляційного суду Житомирської області Віталій Котік, розробляючи законодавчі зміни, їх ініціатори не завжди можуть спрогнозувати, як новації реалізовуватимуться на практиці та чи принесуть бажаний результат. Останнім часом у системі правосуддя відбулися суттєві перетворення і готуються нові [12].

Так, саме на голову суду покладається обов'язок із забезпечення робочого місця судді необхідними засобами для здійснення правосуддя. А цього неможливо досягти без створення необхідних умов для належного функціонування суду. Однією з проблем є перебування багатьох будівель суду не у державній власності. Багато з них знаходяться у тимчасовому користуванні. Зазначене положення унеможлиблює стабільність здійснення правосуддя, оскільки може призводити до постійної зміни місця роботи того чи іншого суду. В чинному законодавстві відсутні норми щодо віднесення будівель суду до об'єктів державної власності. Звертається увага, що відповідно до ст. 3 Закону України «Про управління об'єктами державної власності» [13] об'єктами управління державної власності є: майно, яке передане казенним підприємствам в оперативне управління; майно, яке передане державним комерційним підприємствам, установам та організаціям; майно, яке передане державним господарським об'єднанням; корпоративні права, що належать державі у статутних капіталах господарських організацій; державне майно, що забез-

печує діяльність Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України; державне майно, передане в оренду, лізинг, концесію; державне майно, що перебуває на балансі господарських організацій і не увійшло до їх статутних капіталів або залишилося після ліквідації підприємств та організацій; державне майно, передане в безстрокове безоплатне користування Національній академії наук України, галузевим академіям наук; безхазяйне та конфісковане майно, що переходить у державну власність за рішенням суду. Таким чином, майно суду, відповідно до зазначеної норми, не є об'єктом державної власності. Незважаючи на те, що відповідно до ст. 6 Конституції України державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову, до державного майна чинне законодавство відносить лише майно, що забезпечує діяльність Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України.

Крім цього, сьогодні судді змушені працювати по декілька чоловік в одному кабінеті, хоча ст. 133 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» [3] гарантує кожному з них забезпечення окремим кабінетом. Голови суду не спроможні заповнити штати суддів та їхніх помічників, облаштувати достатню кількість залів судових засідань, щоб ліквідувати залишок нерозглянутих справ.

Ще однією з проблем здійснення судочинства є запровадження автоматизованої системи розподілу справ [14], яка, з одного боку, сприяє підвищенню прозорості та підзвітності діяльності судів, рівня довіри суспільства до судової влади, а з другого – породжує проблему з принципом черговості та розподілу однакової кількості справ для кожного судді. Зазначене питання пов'язане з технічними параметрами роботи автоматизованої системи документообігу суду, яка, незважаючи на безкінечні вдосконалення, обтяжує роботу судді. Зазначена програма може кілька тижнів не розподіляти справи одному судді і протягом того ж часу по кілька десятків у день розподіляти іншому. Проблема виникає з визначенням суддів-доповідачів у кримінальних справах, що приходять із районних судів і мають визначені дати розгляду апеляцій. Автоматизована система документообігу при виборі судді-доповідача не передбачає, що в той чи інший час суддя перебуватиме у відпустці.

Висновки. Таким чином, реформування судової системи в Україні має формувати не лише вимоги до суддів, що здійснюють правосуддя, але й передбачати створення конкретних умов для повсякденної праці співробітників того чи іншого суду. Матеріально-технічне, інформаційне забез-

печення судів, обладнання їх робочого місця має стати одним із пріоритетних напрямів діяльності державної влади при впровадженні змін відповідно до європейських стандартів. Комп'ютеризація судів є однією з основних умов раціональної організації ділових процесів, засобом підвищення ефективності діяльності працівників апарату суду, фактором підвищення продуктивності й оперативності праці. Реалізація принципу гласності судочинства може бути забезпечена лише шляхом створення реальних умов та можливостей для повного його фіксування технічними засобами. Повний і точний запис судових процесів є необхідним не

тільки суддям для справедливого здійснення правосуддя, а й для кожного громадянина, який звернувся до суду для захисту свого права. Якість роботи звукозаписувальної техніки має велике значення під час винесення рішення за справою та її перегляду у судах вищого рівня. Робота з впровадження систем фіксації судового процесу технічними засобами у судах, у свою чергу, забезпечить виконання вимог ст. 129 Конституції України [1], ст. 197 Цивільного процесуального кодексу України [15], ст. 41 Кодексу адміністративного судочинства України [16], ст. 87¹ Кримінального процесуального кодексу України [17].

ЛІТЕРАТУРА

1. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // Відом. Верхов. Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141
 2. Кодекс законів про працю України : Закон України від 10.12.1971 № 322-VIII // Відом. Верхов. Ради України. – 1971. – Додаток до № 50.
 3. Про судоустрій і статус суддів : Закон України від 07.07.2010 № 2453-VI // Відом. Верхов. Ради України. – 2010. – № 41, 42, 43, 44, 45. – Ст. 1468. – С. 529.
 4. Концепція реформування судової системи України [Електронний ресурс] : Рішення Правничої Асамблеї Асоціації правників України від 19 вересня 2014 року. – Режим доступу: http://uba.ua/ukr/project_ref_sud. – Заголовок з екрана.
 5. Попова Н. П. Аттестация рабочих мест по условиям труда : метод. рекомендации к практическим занятиям / Н. П. Попова. – Екатеринбург : УрГУПС, 2011. – 80 с.
 6. Юрина Н. М. Аттестация рабочих мест : учеб. пособие / Н. М. Юрина. – Белгород : Изд-во БТГУ, 2006. – 189 с.
 7. Бурлака О. С. Детермінація поняття атестації у правовому полі / О. С. Бурлака // Держава і право : зб. наук. пр. – 2005. – № 29. – С. 312–318.
 8. Про відновлення довіри до судової влади в Україні : Закон України від 08.04.2014 № 1188-VII // Відом. Верхов. Ради України. – 2014. – № 23. – С. 2039. – Ст. 870.
 9. Основні принципи незалежності судових органів [Електронний ресурс] : Міжнародна Резолюція від 13.12.1985. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_201. – Заголовок з екрана.
 10. Рекомендація CM/Rec (2010) 12 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки [Електронний ресурс] : Міжнародний документ від 17.11.2010 № (2010)12. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_a38. – Заголовок з екрана.
- Спільний висновок Венеціанської комісії та Дирекції зі співпраці Генеральної дирекції з прав людини та правових питань Ради Європи щодо Закону України «Про судоустрій і статус суддів» [Електронний ресурс] : Міжнародний документ від 11 жовтня 2010 року № 588. – Режим доступу: <http://www.scourt.gov.ua/clients/vs.nsf/0/285DC84A1EFF78FAC22577C20051A2AA?opendocument>. – Заголовок з екрана.
- Суддя повинен отримувати гідну зарплату відповідно до високого соціального статусу [Електронний ресурс] // Закон і бізнес. – № 31 (1018). – 29.07–06.08.2011 – Режим доступу: http://zib.com.ua/ua/4172/golova_apelyacijnogo_sudu_zhitomirskoi_oblasti_vitaliy_kotik.html. – Заголовок з екрана.
11. Про управління об'єктами державної власності : Закон України від 21.09.2006 № 185-V // Відом. Верхов. Ради України. – 2006. – № 46. – С. 1502. – Ст. 456
 12. Положення про автоматизовану систему документообігу суду [Електронний ресурс] : Рішення Ради суддів України від 26 листопада 2010 року № 30. – Режим доступу: <http://ln.kr.court.gov.ua/sud1111/300/120/>. – Заголовок з екрана.
 13. Цивільний процесуальний кодекс України : Закон України від 18.03.2004 № 1618-IV // Відом. Верховної Ради України. – 2004. – № 40. – С. 1530. – Ст. 492.

14. Кодекс адміністративного судочинства України : Закон України від 06.07.2005 №2747-IV // Відом. Верхов. Ради України. – 2005. – №35. – С. 1358. – Ст. 446.
15. Кримінальний процесуальний кодекс України : від 13.04.2012 №4651-VI // Відом. Верхов. Ради України. – 2013. – №9–10. – С. 474. – Ст. 88.

Е. Г. СЕРЕДА

ОСОБЕННОСТИ АТТЕСТАЦИИ РАБОЧЕГО МЕСТА СУДЬИ

Статья посвящена исследованию вопроса аттестации рабочего места судьи. Указано, что процесс построения в Украине демократического, социального, правового государства требует установки и реализации главных задач по обеспечению прав и свобод человека, которые непосредственно связаны с необходимостью совершенствования механизма правового регулирования в определенных сферах общественной жизни, в том числе в сфере социальной защиты прав судьи. Одновременно с делегированием обязанностей каждый судья получает соответствующие права и полномочия, необходимые для качественного и инициативного выполнения возложенных на него обязанностей. Государство, возлагая на судью обязанность по осуществлению правосудия, имеет перед судьей встречную обязанность обеспечения ему надлежащих условий труда для полноценного функционирования всей судебной системы.

Ключевые слова: аттестация рабочего места судьи, права и свободы человека и гражданина, реформирование судебной системы.

O. G. SEREDA

FEATURES OF ASSESSMENT OF THE WORKPLACES OF JUDGES

Problem setting. The article investigates the issue of certification of workplace judge. Indicated that the process of building a democratic Ukraine, social, rule of law requires the establishment and implementation of the main tasks to ensure the rights and freedoms that are directly related to the need to improve the mechanism of regulation in certain areas of public life, including in the field of social protection human judges.

The purpose of this work is the theoretical and legal research certification workplace judges.

Analysis of resent researches and publications. Certain aspects of the issue of the attestation of working places explored in the works of many scientists-lawyers O. Burlaka, N. Popov, S. Prilipko, M. Rancev, M. Yurina, G. Chanusheva, O. Yaroshenko and others.

Article's main body. Along with the delegation of duties each judge receives proper rights or powers necessary for efficient and proactive performance of its duties. State imposing the duty of a judge of justice, before a judge has the duty to provide a counter him proper working conditions for the proper functioning of the judicial system.

Realization principle of transparency of justice can be achieved only through the creation of real conditions and opportunities for its complete recording by technical means Full and accurate record of trials is essential not only for the righteous judges completion justice, but also for every citizen who went to court to protect their rights. The quality of sound recording technology is important in the decision on the case and views it in higher courts. Working with the introduction of fixing lawsuit in court by technical means, in turn, will ensure compliance with Article 129 of the Constitution of Ukraine, article 197 of the Civil Procedure Code of Ukraine Article 41 of the Code of Administrative Procedure of Ukraine Article 871 of the Criminal Procedural Code of Ukraine.

Conclusions and prospects for the development. Reform of the judicial systems of today Ukraine has a shape not only the requirements for judges who administer justice, but also include the creation of specific conditions for everyday work employees of a court. Logistics, information vessels, equipment of workplace must be one of the priorities of the government in implementing changes in line with European standards. Computerization of courts is one of the basic conditions for the rational organization of record keeping processes, means to improve the efficiency of the court staff, factor in increasing productivity and efficiency labor.

Key words: job evaluation judges, human rights and freedoms and civil rights, judicial reform.